

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 7Csp/46/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6820201084
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladislav Ďurkáň
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2021:6820201084.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudcom Mgr. Vladislavom Ďurkáňom v spore žalobcu: C. D., X.. XX.X.XXXX, L. K., S.Ž. XX/XX, proti žalovanému: Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653, so sídlom Bratislava, Tomášikova 48, zast. Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri s.r.o., IČO: 36 863 017, so sídlom Košice, bočná 10 o určenie, že úver zo zmluvy zo dňa 20.6.2017 je bezúročný a bez poplatkov, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa z a m i e t a .

I. Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou proti žalovanej domáhal určenia, že úver zo zmluvy o splátkovom úvere uzatvorenej dňa 20.06.2017 je bezúročný a bezpoplatkov. Svoju žalobu odôvodnil okrem iného tým, že medzi stranami sporu bola uzatvorená zmluva o splátkovom spotrebiteľskom úvere zo dňa 20.6.2017. Predmetom bolo poskytnutie úveru na čokoľvek v celkovej výške 18 000 Eur, s mesačnou splátkou 342,28 Eur. Celková čiastka, ktorú mám uhradiť je vo výške 32 855,68 Eur. Som toho názoru, že v prejednávanej veci je nesporné, že predmetná zmluva je spotrebiteľská. Spotrebiteľskú zmluvu tak ako uvádzame vyššie vymedzuje ust. § 52 OZ. Môže ísť o akúkoľvek zmluvu uzavretú medzi dodávateľom a spotrebiteľom podľa Občianskeho zákonníka /napr. zmluva o pôžičke/, Obchodného zákonníka /napr. zmluva o úvere/ alebo podľa osobitného zákona /napr. zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Citovaný úver zo zmluvy považujem za bezúročný a bez poplatkov a to z nasledovných dôvodov. Nesplnenie povinnosti posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať úver Žalovanému na posúdenie mojej bonity postačoval občiansky preukaz, 3 mesačné výpisy z účtu a pracovná zmluva. Takéto posúdenie bonity nie je možné samo o sebe považovať za náležité splnenie povinnosti. Bez toho, aby žalovaný skúmal aj iné aspekty, napr. zadĺženosť, úspory, počet vyživovacích povinností, mesačné výdavky žalobcov a pod., nemohol si utvoriť reálny obraz o majetkovej situácii žalobcov potrebnej na posúdenie schopnosti žalobcov splácať úvery. Za tohto stavu je nutné konštatovať, že žalovaný si nesplnil povinnosť uloženú mu ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Pre posúdenie nároku na určenie bezúročnosti vyššie citovanej zmluvy nie je smerodajné aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľov, ale akým spôsobom žalovaný pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Žalovaný pri posúdení úverovej schopnosti žalobcov bol povinný brať na zreteľ ako existujúcu situáciu žalobcu, najmä príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať. Za dostatočné sa považujú len také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých bol žalovaný schopný získať objektívny obraz o žalobcovej finančnej situácii. V danom prípade žalovaný, či už úmyselne alebo z nedbanlivosti konaním hrubo odporujúcim odbornej starostlivosti zvýšil našu zadĺženosť a preto takéto konanie je možné hodnotiť ako hrubo odporujúce dobrým mravom, aby žalovanému patrila odmena vo forme úrokov. Zo strany žalovaného neskúmaním bonity išlo hazardovanie s finančnými prostriedkami. Jednou z povinností

veriteľov poskytujúcich spotrebiteľské úvery je povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť dlžníka splácať úver. Povinnosť veriteľom vyplýva z ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Následkom nesplnenia povinnosti s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť dlžníka splácať úver je strata práva požadovať splatenie úveru jednorazovo v zmysle § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Citované ustanovenia obsahujú sankciu pre veriteľa, ktorý nekonal s odbornou starostlivosťou, ktorou je vylúčenie možnosti vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Citované ustanovenie predstavuje lex specialis k všeobecnej úprave úverovej zmluvy v § 502 a nasl. Obch. Zákonníka. Účelom tohto ustanovenia je zachovať spotrebiteľovi možnosť splátok aj v prípade nesplácania úveru v lehote splatnosti a to pre porušenie povinnosti veriteľa, ktorý nekonal s odbornou starostlivosťou. Citované ustanovenie ako lex specialis vylučuje použitie ust. § 506 Obchodného zákonníka, ktoré umožňuje veriteľovi predčasne zosplatniť úver a požadovať, aby dlžník vrátil celú dlžnú sumu aj s úrokmi, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. To znamená, že aj v prípade omeškania dlžníka nedôjde k zosplatneniu celého dlhu a dlžníkovi aj pri jeho omeškaní zostáva zachovaná možnosť splácať úver v dohodnutých splátkach. V zmysle bodu 26. preambuly smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice rady 87/102/EHS členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na podporu zodpovedných postupov počas všetkých fáz úverového vzťahu, berúc do úvahy osobitný charakter svojho trhu s úvermi. Tieto opatrenia môžu napríklad zahŕňať poskytovanie informácií a vzdelávanie spotrebiteľov vrátane upozornení o rizikách spojených s neplnením zmluvných ustanovení týkajúcich sa splátok a s nadmernou zadlženosťou. Najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o kreditnom riziku uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14. júna 2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií, veritelia by mali byť zodpovední za individuálne kontroly úverovej bonity spotrebiteľa. V tejto súvislosti poukázal žalobca na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti F. L., v ktorom sa uvádza: Súdny dvor posudzoval dodržiavanie takýchto hraníc vymedzených pre režim sankcií, ktorý bol stanovený zo strany členského štátu, v danom prípade v súvislosti so sankciou spočívajúcou v zániku v zásade celého nároku veriteľa na úroky v prípade porušenia povinnosti, upravenej v článku 8 smernice 2008/48, preveriť pred uzatvorením zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa. Vzhľadom na dôležitosť cieľa ochrany spotrebiteľov, ktorý je nerozlučne spojený s povinnosťou veriteľa preveriť úverovú bonitu dlžníka, Súdny dvor rozhodol, že ak by sa sankcia zániku nároku na úroky oslabilala alebo úplne znefunkčnila, nevyhnutne by z toho vyplývalo, že nemá skutočne odradzujúcu povahu. Dôsledkom podcenenia bonity nie je neplatnosť zmluvy, ale neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou nedbanlivosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu spotrebiteľa. Neskúmanie bonity je zároveň dôvodom pre nemožnosť predčasného zosplatnenia úveru. Právna úprava: S odkazom na ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. S odkazom na ust. § 7 ods. 16 písm. a/ b zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúknuť a poskytovať spotrebiteľské úvery spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov a s odbornou starostlivosťou: vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať. Poukázal na ust. § 7 ods. 20 písm. a/b/c/d/ zákona o spotrebiteľských úveroch, a na ust. §11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch (ďalej tiež ZoSÚ“).

2. K žalobe sa vyjadril žalovaný písomným podaním zo dňa 24.08.2020, v ktorom okrem iného uviedol, že žaloba trpí nesplnením základných procesných povinností tvrdenia a dôkazu. V sporovom konaní, ako je konanie vo veci samej, v ktorom platia zásady dispozičná a prejednacia, je zásadne vecou strán sporu tvrdiť skutočnosti a označiť dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení. Podľa čl. 8 Základných princípov zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Civilný sporový poriadok“) sú strany sporu povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Žalobca je už v žalobe povinný, o. i., uviesť pravdivé a úplné

opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh (§ 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Rovnocenné povinnosti ho zaťažujú aj v ďalšom priebehu konania (najmä §150 ods. 1 Civilného sporového poriadku: „Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.“). Opísanie rozhodujúcich skutočností pritom žalobca nemôže nahradiť odkazom na označené dôkazy (§ 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Žalobca musí v závislosti od hypotézy relevantnej právnej normy tvrdiť skutočnosti a označiť dôkazy, na základe ktorých môže súd rozhodnúť v jeho prospech. Povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkazná sú pritom vo vzájomnej jednote. Rozsah dôkaznej povinnosti je zásadne určený rozsahom povinnosti tvrdiť skutočnosti, pretože aby mohla strana nejakú skutočnosť preukázať, musí ju najprv tvrdiť. V tomto zmysle pôsobí bremeno tvrdenia, ktorým sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní netvrdila všetky rozhodujúce skutočnosti významné pre rozhodnutie, a z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jej neprospech. Zmyslom bremena tvrdenia je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva nemôže byť pre nečinnosť strán preukázaná, pretože nebola tvrdená stranou, ktorú také bremeno zaťažuje. Základnou procesnou povinnosťou žalobcu je teda predniesť dostatočne konkrétne a určité skutkové tvrdenia významné podľa hmotného práva, ktorými sa formuje skutkový základ žaloby. Túto povinnosť nemôže splniť nikto iný ako žalobca a jeho prípadná pasivita nemôže byť ani korigovaná zásahom súdu (v sporoch so spotrebiteľským prvkom prichádza do úvahy iba vykonanie nenavrnutého dôkazu v zmysle § 295 Civilného sporového poriadku, t. j. ingerencia vo vzťahu k dôkaznému bremenu, nie však k bremenu tvrdenia). Nesplnenie povinnosti relevantne tvrdiť rezultuje do procesnoprávnej sankcie v podobe prehry sporu. Žalobca sa v konkrétnej, prejednávanej veci domáha určenia, že úver mu poskytnutý na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 20.06.2017 je stihnutý sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti, z dôvodu, že si žalovaný údajne nesplnil „povinnosť uloženú v ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.“ (str. 2 žaloby). Z hypotézy právnej normy upravujúcej sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti tohto typu úveru - § 11ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č.129/2010 Z. z.“): „Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.“ - pritom jednoznačne vyplýva, že základnými a kumulatívne pôsobiacimi predpokladmi jej uplatnenia sú:- porušenie povinnosti posúdiť schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, a to pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver;- porušenie vyššie uvedenej povinnosti kvalifikovaným hrubým spôsobom spočívajúcom buď (i) v posudzovaní schopnosti splácať úver bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo (ii) bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. V popísanom ohľade predovšetkým poukazujeme, že žalobca neunesol bremeno tvrdenia ani dôkazné bremeno k skutočnostiam, ktoré by mohli odôvodňovať aplikáciu požadovanej sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Žalobca netvrdí ani neoznačuje žiaden dôkaz, z ktorého by vyplývalo, akým konkrétnym konaním či nekonaním banky malo dôjsť k porušeniu právnej povinnosti, a už vôbec netvrdí ani nepreukazuje, v čom mala byť splnená zákonná požiadavka kvalifikovaného porušenia hrubým spôsobom, a hlavne ktorá z alternatívne formulovaných skutkových podstát mala byť v jeho prípade naplnená (aké konanie, resp. nekonanie je teda skutkovým základom žaloby). Absencia tvrdenia a preukázania tohto základného predpokladu pre úspech v konaní - hrubé porušenie zákonnej povinnosti jedným zo spôsobov zákonom explicitne popísaných - je nielen porušením procesných práv žalobcu, keďže mu neumožňuje plnohodnotné rozvinutie procesnej obrany, ale je aj plne postačujúcim podkladom pre bezodkladné zamietnutie žaloby. Poukázal v tomto ohľade na závery rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 246/2019 zo dňa 11.06.2019.

3. K vyjadreniu žalovaného sa podaním zo dňa 10.09.2020 vyjadril žalobca, ktorý okrem iného uviedol, že žalovaný nepredložil relevantné dôkazy, ktoré by vyvrátili žalobcom prezentované nedostatočné skúmanie úverovej bonity žalobcu. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C - 449/13 - CA Consumer Finance SA / Ingrid Bakkaus a odcitoval časť odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/126/2016 zo dňa 26.01.2017.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 26.11.2020 okrem iného poukázal na to, že viaceré osoby podali voči ich banke obsahovo úplne identické žaloby, pričom u všetkých je spoločným menovateľom

osoba právnej zástupkyne, ktorá v prebiehajúcom spore zastupuje žalobcu (napríklad konanie vedené na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn.20Csp/83/2020, na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 29Csp/41/2020 alebo na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 11Csp/15/2020). Získaniu bankového úveru predchádza predkontrakčná fáza, v ktorej nevyhnutne prebieha interakcia medzi záujemcom o úver a zamestnancami banky. Práve posudzovanie tzv. úverovej bonity je jej kľúčovou a prirodzenou súčasťou. Nie je to predsa tak, že osoba príde do banky, povie, akú sumu požaduje, ponúkne sa kávou“ a odíde s úverom. Vyjadrené inak, prieči sa bežnej ľudskej skúsenosti i pravidlám formálnej logiky, aby ktokoľvek získal od banky úver bez aktívnej participácie v predzmluvnej fáze. V daných súvislostiach je preto elementárnou procesnou povinnosťou strany, ktorá označuje predzmluvnú fázu ako vadnú či nedostatočnú zo strany banky, a ktorá z údajných nedostatkov žiada vyvodiť najprísnejšiu možnú zákonnú sankciu, uviesť presný a individualizovaný skutkový opis deja, ktorý viedol k získaniu úveru. Predsa jediným možným skutkovým základom žaloby domáhajúcej sa tohto druhu sankčného nároku je konkrétny a jednoznačný opis skutkových okolností, ktoré predchádzali získaniu úveru, ktorých bol žalobca nevyhnutne súčasťou a ktoré neboli podľa jeho názoru v poriadku. Ako sme uviedli už v našom vyjadrení k žalobe zo dňa 24.08.2020, z doterajšieho procesného útoku žalobcu nie je možné extrahovať žiadne skutkové tvrdenia týkajúce sa konkrétnych okolností, za ktorý chod našej banky získal úver. Nie je možné ani len zistiť, či je žalovanému kladené za vinu nekonanie (nezisťovanie a nepreverovanie žiadnych relevantných údajov o žalobcovi), alebo nedostatočné konanie a v akom rozsahu (teda či mali pochybiť pri posudzovaní údajov o príjmoch, alebo o výdavkoch, alebo o rodinnom stave žalobcu, alebo sme mali neprihliadnuť na údaje z príslušnej databázy alebo registra). A už vôbec žalobca nevysvetľuje, v čom postup žalovaného vnímal ako dosahujúci znaky hrubého, kvalifikovaného pochybenia. Vonkoncom pritom neobstojí argumentácia žalobcu, že jeho pasivita má byť akceptovateľná, keďže ho ako spotrebiteľa nezaťažuje dôkazné bremeno (druhá strana repliky žalobcu zo dňa 10.09.2020). Povinnosť tvrdenia predsa predchádza povinnosti dôkaznej, pretože aby mohla byť nejaká skutočnosť preukázaná, musí byť najprv tvrdená. Kým právna veda i aplikatívna prax jasne identifikujú pravidlá, za ktorých môže dôjsť k prenosu dôkaznej povinnosti medzi stranami sporu, nie je za žiadnych okolností možné preniesť povinnosť tvrdenia zo žalobcu ako pána sporu na druhú sporovú stranu alebo nebudaj na konajúci súd. Poukázal na závery uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 246/2019 zo dňa 11.06.2019. Vo vzťahu k riadnemu získaniu údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave žalobcu predložil žalovaný (i) výstup z lustrácie príjmov žalobcu v Sociálnej poisťovni (pripojený ako príloha 01) a (ii) úverový návrh (pripojený ako príloha 02). Samotný žalobca potvrdil, že banke predložil aj výpisy zo svojho účtu za 3 mesiace a svoju pracovnú zmluvu (str. 2 žaloby). K splneniu povinnosti prihliadať na údaje z príslušnej databázy alebo registra predložil žalovaný výsledok lustrácie záväzkov žalobcu v úverovom registri a poukázal i na výstup z lustrácie v Sociálnej poisťovni. Sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti pri tomto type úveru prichádza v úvahu iba prihrubom porušení zákonných povinností, pričom relevantná právna norma - § 11 ods. 2 zákona č.129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov - definuje hrubé porušenie ako posudzovanie schopnosti splácať úver „bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“. Predložené lustrácie a obsah úverového návrhu pritom nad akúkoľvek pochybnosť preukazujú, že požadovaná sankcia voči banke - žalobcovi neprichádza do úvahy. Zdôraznil, že úver poskytnutý žalobcovi slúžil na konsolidáciu jeho dlhovej záťaže a refinancovanie jeho skorších finančných záväzkov voči našej i iným bankám. Postup žalobcu tak označil ako vrcholne nepoctivé a hrubé zavádzanie súdu, ktoré je najzreteľnejším argumentom o šikanóznom charaktere jeho žaloby. Použitý plurál („našu zadlženosť“, „žalovaný pri posúdení úverovej schopnosti žalobcov“) pritom dokresľuje, že tento generický text je využívaný v rôznych sporoch, a teda neobsahuje žiadne konkretizované skutkové tvrdenia, ktorými by boli popisované individuálne okolnosti konkrétneho prípadu a konkrétneho právneho vzťahu.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 28.02.2021 uviedol, že žalovaný na podporu svojich tvrdení, že náležite skúmal jeho úverovú bonitu predložil: 1. Výstup z lustrácie príjmov žalobcov zo Sociálnej poisťovne 2. Úverový návrh 3. Súhrnné informácie o splátkových úveroch Takéto posúdenie úverovej bonity nie je možné považovať za vykonané s dostatočnou odbornou starostlivosťou nakoľko úplne absentuje skúmanie mojich bežných mesačných výdavkov - z úverového návrhu vyplýva, že žalobcove mesačné výdavky sú 0 Eur, pričom túto informáciu považuje za nepravdivú. Len ak zoberie v danom čase platnú výšku životného minima, ktorá bola pre dospelú fyzickú osobu 198,09 Eur/ pričom jeho výdavky sú vyššie/, pri splátke 342,28 Eur a príjme 600 Eur mesačne by jeho celkové náklady predstavovali

sumu 540,37 Eur, t.j. ostane mu mesačne cca 60 Eur. Je presvedčený, že je povinnosťou banky pri skúmaní úverovej bonity myslieť tiež na nepredvídateľné mesačné výdavky, ktoré sa pochopiteľne môžu vyskytnúť. Z podkladov, ktoré predložil žalovaný je zrejmé, že si žalobcove mesačné výdavky žiadnym spôsobom neoverovali. Účelom právnej úpravy týkajúcej sa povinnosti veriteľa skúmať bonitu spotrebiteľa pred poskytnutím úveru bolo efektívne zabrániť zadlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. V zmysle zákona, informácie potrebné pre rozhodnutie veriteľa - dodávateľa o tom, či úver poskytne alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti / bonity / spotrebiteľa veriteľ vychádza z informácií dodaných spotrebiteľom a tiež z informácií, ktoré získava z vlastných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie o príjmoch a výdavkoch zhromaždiť a na základe nich je veriteľ schopný získať objektívny obraz o spotrebiteľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbujuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver je potrebné chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Z uvedeného dôvodu musí dodávateľ okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet a to nielen stranu príjmov, ale aj stranu výdavkov a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. Našou povinnosťou pre úspech v spore bolo preukázať, že žalovaný mi poskytol úver bez toho, aby dôkladne skúmal moju úverovú bonitu. Vzhľadom na predmet sporu a uvedené skutočnosti sa v zmysle negatívnej dôkaznej teórie presúva dôkazné bremeno na žalovaného ako poskytovateľa úveru, ktorý bol povinný preukázať relevantnými dôkazmi, že dôkladne skúmal bonitu žalobcu predtým než mu poskytol úver. Poukázal na judikatúru Súdneho dvora EÚ, z ktorej je možné vyvodiť, okrem iného, aj povinnosť súdov skúmať pri spotrebiteľských zmluvách bonitu spotrebiteľa / C - 679/18/, Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.1.2017, sp.zn. 7Co/126/2016, Rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 13.2.2020 sp.zn 4Co/100/2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.3.2018 pod č.k. 21Co/148/2017, „Poukázal tiež na absenciu výpočtu RPMN, keď sporná zmluva neobsahuje vzorec pre výpočet RPMN - neobsahuje veličiny či údaje, ktoré tvoria predpoklady potrebné pre výpočet RPMN. Uvedené ma tiež za následok bezúročnosť a bez poplatkovosť spotrebiteľského úveru. S odkazom na ust. § 9 ods. 2 písm. h / zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.“

6. Na pojednávaní konanom dňa 25.06.2021 žalovaný zhrnul podstatné časti svojich doterajších vyjadrení a uviedol, že súdu jednoznačne preukázal, že skúmaná bonita bola, čo žalovaný doložil lustráciami z príslušných registrov, úverovým návrhom. Samotný žalobca predsa potvrdil, že predložil výpisy zo svojich účtov a pracovnú zmluvu. Za daných okolností žalovaný postupoval v súlade so zákonom a urobil všetky úkony, ktoré mu zákon ukladá. Obdobne ako žalobca, aj žalovaný poukázal na rozhodnutia prvostupňových súdov, ktorými však boli identické žaloby žalobcu zamietnuté, a to rozsudky: OS Košice - okolie, v konaní 20Csp 83 2020 zo dňa 11.5.2021 a v konaní 20Csp 179 2020 zo dňa 27.5.2021, a taktiež OS LM v konaní 11Csp 15 2020 zo dňa 27.5.2021.

7. Na pojednávaní konanom dňa 20.08.2021 žalovaný doplnil, že ust. § 7 ods. 41 písm. a/ a b/ Zák. č. 129/2010 v znení účinnom ku dňu uzavretia posudzovanej zmluvy, teda k 20.06.2017. Uvádza: Opatrením, ktoré vydá Národná banka Slovenska sa ustanoví metodika na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a ich minimálna výška, výška a spôsob určenia limitov pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, výška a spôsob zohľadnenia možného nárastu úrokových sadzieb a čo sa rozumie výrazným prevyšovaním súčtu zostávajúcich výšok refinancovaných úverov alebo navýšených úverov podľa ods. 24 a 31 a, b, požiadavky na zisťovanie informácií a predkladanie dokladov o príjmoch a nákladoch spotrebiteľa a na overenie údajov o príjmoch a nákladoch spotrebiteľa. Predmetné ustanovenie bolo do zákona 129/2010 doplnené novelou a to zákonom 299/2016, ktorý bol prijatý 12.10.2016 a účinný od 01.01.2017. Bolo integrovanou súčasťou zavedenia nových povinností pre

posudzovanie tzv. úverovej bonity, teda schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver ust. § 7 ods. 19 - 42. NBS schválila na podklade citovaného splnomocňovacieho ustanovenia opatrenie, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Toto opatrenie však bolo prijaté až dňa 14.11.2017 a zverejnené vo Vestníku NBS čiastka 29/2017 pod č. 10/2017 s účinnosťou odo dňa 01.01.2018. Zmluva o splátkovom úvere bola so žalobcom uzavretá dňa 20.06.2017, teda v období, kedy už síce bolo účinné ust. § 7 ods. 19 - 42 Zák. č. 129/2010, avšak nebola k nemu ešte schválená metodika na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, ide však pritom kľúčový parameter najmä ust. ods. 19 - 23, k spôsobu jeho výpočtu však zákonná úprava nezakotvila žiadne bližšie pravidlá, naopak, tieto plne prenechala vykonávaciemu predpisu - opatreniu NBS. Inými slovami, po celý rok 2017 platil stav, keď neexistovala úplná právna norma, na základe ktorej by mohol veriteľ spotrebiteľského úveru realizovať výpočet ukazovateľa zavedeného novelou č. 299/2016, ktorý by pôsobil rovnako voči všetkým subjektom. V popísanom kontexte je objektívne nemožné zodpovedať otázky súdu, napr. ako bol stanovený limit pre ukazovateľ schopnosti žalobcu splácať úver, alebo uviesť výpočet, ktorým žalobca dospel k zisteniu ukazovateľa schopnosti žalobcu splácať úver. Ide totiž o inštitúty, ku ktorým až odo dňa 01.01.2018 boli stanovené záväzné kritériá, akým obsahom a akými postupmi majú byť naplnené, v čase uzavretia zmluvy so žalobcom sa ešte neuplatňovali, a je preto vylúčené pomeriavať nimi splnenie povinnosti posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a obzvlášť uplatnenie najprísnejšej sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Aj u žalobcu samozrejme došlo k starostlivému posúdeniu úverovej bonity, iba tu nie je možné retroaktívne hodnotiť podľa ukazovateľov, ktoré boli spefektnejší až účinnosťou opatrenia NBS a už vôbec nesankcionovať veriteľa za legislatívne vákuum, ktoré nijako nezavinil. Opatrenie č. 10/2017 Vestníka NBS zaviedlo v prechodnom ustanovení § 7 ods. 2 pravidlá týkajúce sa úverov poskytnutých pred 01.01.2018, tieto sa uplatňujú výlučne na splnenie povinnosti veriteľa pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, avšak počas trvania úverového záväzku - § 7 ods. 19 Zák. č. 129/2010. Za žiadnych okolností ich však nemožno spätne vzťahovať na posúdenie úverovej bonity pred uzavretím zmluvy, ak k tomu došlo pred dňom 01.01.2018. Išlo by totiž o neprípustnú priamu retroaktivitu, keď by sa už uskutočnené a ukončené konanie veriteľa hodnotilo a prípadne bolo dokonca sankcionované na základe normy, ktorá sa stala účinnou až neskôr. Napriek tomuto právnemu vákuu, banka bonitu žalobcu riadne preskúmala a zisťovala všetky údaje, ktoré zistiť mohla a postupovala riadnym a odborným spôsobom. Na jej posúdenie získali údaje jednak z elektronických registrov údajov o spotrebiteľských úveroch, predložili elektronický výstup z takejto previerky zo dňa 20.06.2017, pričom bolo z neho zistené, že žalobca mal dva úvery, jeden v našej banke, druhý v nebankovej spoločnosti v kumulatívnej výške zostatku 11 841,- €. Ďalej bola vykonaná lustrácia príjmu žalobcu prostredníctvom systému sociálne poistenie. Tento však funguje tak, že neposkytuje priame dáta, ale iba odpovede áno, alebo nie na vstupné dopyty zadané žiadateľom. Preto predložili vizualizáciu odpovedí systému Sociálnej poisťovne z 20.06.2017, ktorá sa týkala hrubého príjmu vo výške 688,- € a ktorý bol v takejto výške potvrdený. Zhodne so žalobnými tvrdeniami poukazuje na str. 2 žaloby, rovnako tak to aj posúdili aj z výpisu z účtu žalobcu a z jeho pracovnej zmluvy. Čo sa týka rozhodujúcich údajov, ktoré získali na posúdenie bonity ako sa premietli do znenia § 7 ods. 20 Zák. č. 129/2010 účinného v čase uzavretia zmluvy, tak za čistý príjem spotrebiteľa bolo zobrazených 600,- €, náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa 270,- €, výška splátky spotrebiteľského úveru 327,23 €, peňažné záväzky znižujúci príjem spotrebiteľa 0,- €. Na dovysvetlenie k jednotlivým týmto sumám žalovaný uviedol, že náklady na zabezpečenie základných životných potrieb boli stanovené so zreteľom na sumu životného minima v danom čase, ktorá predstavovala 198,09 €, ako to vyplýva z príslušných právnych noriem. Teda, ide o úplne rovnaké referenčné kritérium aké bolo neskôr zakotvené aj vyššie zmieneným opatrením NBS. Pri určení sumy nákladov životného minima, vlastne dokonca banka navýšila túto sumu o 70,- €. Doplnil, že samotný žalobca v poslednom zo svojich vyjadrení operuje tým, že banka mala použiť iba životné minimum. Výška splátky pre potreby posúdenia úverovej bonity vychádza z celkovej výšky splátky 342,28 €, podľa čl. 1 ods. 1 zmluvy, avšak je znížená o poplatok za poistenie k úveru, ktorý je v sume 15,05 €. Robí to z dôvodu, že poistenie k úveru nebolo podmienkou jeho poskytnutia ako to potvrdzuje nielen samotná zmluva, pretože jej prílohou je súhlas s poistením k úveru, sú to str. 5 aj 10 bod 1, 2 zmluvy, kde je úplne jasné, že žalobca mal záujem o uzatvorenie poistenia, bolo to jeho rozhodnutie. Taktiež to preukazuje formulár Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, str. 8 z desiatich zmluvy, všetko predložené žalobcom. Za týchto okolností poistenie úveru nevstupovalo do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a preto sa naň ani nemohlo prihliadať ako na splátku úveru. Povinnosť platenia poplatku však banka zohľadnila pri výške životných nákladov, znovu raz, v čase keď ešte nebolo opatrenie NBS a nebolo presné usmernenie, banka zvolila takúto metodiku, ale pokojne, vlastne aj

keby to preniesli a znížila by životné náklady a navýšila splátku, stále sa pohybuje v číslach ktoré sú prijateľné. Napokon peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa boli určené v nulovej výške, keďže posudzovaným úverom boli vyplácané oba predošlé záväzky žalobcu, takže tie staršie úvery už preňho nepredstavovali žiadnu záťaž. Takže, súčet hodnôt zodpovedajúcim položkám podľa § 7 ods. 20 písm. b / - d/ , predstavoval sumu $270 + 327,23 + 0 = 597,23$ €. Neprevyšoval teda hodnotu zodpovedajúcej položky podľa § 7 ods. 20 písm. a/ vo výške 600,- €. Zákonná normatívna požiadavka preto podľa zákona, podľa ust. § 7 ods. 21 bola jednoznačne splnená. Poukázal tiež na tvrdenie samotného žalobcu, ktorý uviedol, že si banka vyžiadala od neho výpisy z účtov a považuje to za najrelevantnejší údaj, nakoľko banka si z pohybov na účte vedela urobiť obraz o skutočných výdavkoch žalobcu. Taktiež poukazujeme na to, že bez stanovenia osobitnej povinnosti metodickým usmernením, resp. opatrením, sme už sami navýšili sumu predpokladaných životných nákladov, ktoré boli neskôr uvedeným opatrením zavedené, teda výšku životného minima o sumu 70,- € do ktorých sme zarátavali ako som už uviedla aj splátku poisťovného, ktorá teda nebola zarátaná vo výšky splátok, ale do iných životných nákladov spotrebiteľa. Mal za to, že sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti prichádza do úvahy iba pri zapojení korektívu proporcionality, ktorý je súd vždy povinný v zmysle stabilnej a rozsiahlej judikatúry súdneho dvora EÚ zapojiť a môže byť použitá iba pri hrubom porušení, pri hrubom nezaujme veriteľa skúmať majetkové pomery dlžníka. Poukázal na jednotlivé rozhodnutia súdneho dvora EÚ, ktoré vyzdvihujú povinnosť zapojiť korektív proporcionality napr. rozhodnutie vo veci C101/1 alebo C418/11, a na rozhodnutie NS ČR č.k. 33Cdo/2807/2018. Úroky a poplatky predstavujú hlavný zisk veriteľa, je to jeho ústavné právo podnikáť a zobrať mu uložením sankcie bezúročnosti bezpoplatkovosti je mu odňatý úplne celý zisk za daný zmluvný vzťah a to za situácie, kedy žalobca ani len netvrdí, že by tá jeho bonita bola odhadnutá nesprávne, ani len netvrdí, že by nebol schopný splácať tento úver. Keby naozaj došlo k takým pochybeniam, že krátko po uzatvorení zmluvy by sa preukázalo, že tento úver mu krátko po poskytnutí nemal byť poskytnutý. Žalobca to netvrdí, s týmto typom žalôb sa žalovaný stretáva opakovane, dokonca má vedomosť, že takýto typ žalôb podali na Okresnom súde Košice okolie ľudia z jednej ulice, preto je ťažko ustáliť, že by toto boli osobné a individuálne výhrady žalobcu a jeho snaha domôcť sa ochrany jeho konkrétnych a individuálnych práv. Poukázal tiež na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR, ktorý sa zaoberá skutočnosťou, že či je možné klásť nám za vinu nedodržanie akejkoľvek právnej normy ak daná právna norma nebola úplná v čase kedy došlo k uzatvoreniu zmluvy. Nie je na ťarchu žalovaného, že metodika NBS k skúmaniu bonity vydaná nebola.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou žalobcu, vyjadreniami strán sporu, zmluvou o splátkovom úvere s prílohami, tlačový výstup overenia pracovného pomeru v Sociálnej poisťovni, úverový návrh, aktualizácia klienta v systéme banky úverového registra, ako aj ostatnými listinami v spise a zistil nasledovný skutkový stav:

9. Podľa Zmluvy o splátkovom úvere uzavretej dňa 20.06.2017 (ďalej tiež „Zmluva“) sa žalovaný (Banka) zaviazal poskytnúť žalobcovi (dlžníkovi) spotrebný úver (na čokoľvek) vo výške 18 000 Eur s fixnou úrokovou sadzbou do splatnosti po zohľadnení zľavy vo výške 14,90 %, ktorý mal byť žalobcovi poskytnutý jednorazovo, s výškou mesačnej splátky 342,28 Eur s konečnou splatnosťou úveru dňa 12.07.2025. RPMN bola 17,79 %, v zmluve boli uvedené predpoklady požitie na jej výpočet, priemerná hodnota RPMN 9,68 %, s tým, že sa nepožaduje ručenie alebo poistenie úveru. Poplatok za poistenie úveru predstavoval sumu 15,05 Eur mesačne splatný v termíne a periodicite splátky. Celková čiastka spojená s úverom je v zmysle zmluvy 32 855,68 Eur. Podľa zmluvy bol úver použitý na vyplatenie iných záväzkov, a to splátkového úveru u žalovaného s výškou aktuálneho zostatku 11 469,80 Eur s mesačnou splátkou vo výške 222,67 Eur a splátkového úveru v inej banke s aktuálnym zostatkom úveru vo výške 315 Eur s mesačnou splátkou 315 Eur. Prílohou zmluvy bol Súhlas s poistením úveru a Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere.

10. Z tlačového výstupu overenia pracovného pomeru v Sociálnej poisťovni zo dňa 20.06.2017 žalovaný zisťoval že žalobca je zamestnaný, a to aspoň 93 dní, má dostatočný vymeriavací základ, a to 688 Eur (hrubý príjem), s výsledkom overenia - schválené, t.j. potvrdila sa existencia pracovného pomeru a overila sa výška príjmu žalobcu.

11. Z úverového návrhu žalovaného ku stavu posledného výpočtu 20.06.2017 súd zistil, že žalobca bol žiadateľom o úver s výškou 18000, s výsledkom hodnotenia úveru v zmysle ktorého bola odporúčaná výška úveru pre žalobcu 20 000 Eur so splatnosťou 96 mesiacov a výškou splátky 330 Eur mesačne. S tým, že aktuálny pomer mesačných splátok žalobcu k mesačnému príjmu v domácnosti predstavoval

71,83 %, jeho aktuálna úverová angažovanosť predstavovala sumu 11 841 Eur, s celkovými mesačnými splátkami vo výške 528 Eur. Z úverového návrhu vyplýva overenie pracovného zaradenia žalobcu, jeho zamestnávateľa, celkový príjem domácnosti žalobcu, ako aj to, že býva u rodičov v byte, je jediným členom v domácnosti, nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť.

12. Z tvrdení žalovaného na pojednávaní konanom dňa 20.08.2021 vo vzťahu k dopytu súdu na špecifikáciu položiek a podkladov podľa § 7 ods. 20 ZoSÚ vyplynulo, že výška splátky pre potreby posúdenia úverovej bonity vychádza z celkovej výšky splátky 342,28 €, podľa čl.1 ods. 1 zmluvy, avšak je znížená o poplatok za poistenie k úveru, ktorý je v sume 15,05 Eur. Žalovaný tak robí z dôvodu, že poistenie k úveru nebolo podmienkou jeho poskytnutia ako to potvrdzuje nielen samotná zmluva, pretože jej prílohou je súhlas s poistením k úveru, sú to str. 5 aj 10 bod 1, 2 zmluvy, kde je úplne jasné, že žalobca mal záujem o uzatvorenie poistenia, bolo to jeho rozhodnutie. Taktiež to preukazuje formulár Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, str. 8 z desiatich zmluvy, všetko predložené žalobcom. Za týchto okolností poistenie úveru nevstupovalo do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a preto sa naň ani nemohlo prihliadať ako na splátku úveru. Povinnosť platenia poplatku však banka zohľadnila pri výške životných nákladov, znovu raz, v čase keď ešte nebolo opatrenie NBS a nebolo presné usmernenie, banka zvolila takúto metodiku, ale pokojne, vlastne aj keby sme to preniesli a znížila by životné náklady a navýšila splátku, stále sa pohybuje v číslach ktoré sú prijateľné. Napokon peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa boli určené v nulovej výške, keďže posudzovaným úverom boli vyplácané oba predošlé záväzky žalobcu, takže tie staršie úvery už preňho nepredstavovali žiadnu záťaž. Takže, súčet hodnôt zodpovedajúcim položkám podľa § 7 ods. 20 písm. b / - d/ , predstavoval sumu $270 + 327,23 + 0 = 597,23$ €. Neprevyšoval teda hodnotu zodpovedajúcej položky podľa § 7 ods. 20 písm. a/ vo výške 600,- €. Zákonná normatívna požiadavka preto podľa zákona, podľa ust. § 7 ods. 21 bola jednoznačne splnená

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 30.04.2015 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

16. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

17. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 7 ods. 1 a 2 ZoSÚ (1) veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

(2) Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.17)

20. Podľa § 7 ods. 19 až 42 ZoSÚ (19) veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

(20) Na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

a) čistý príjem spotrebiteľa,

b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť,17a)

c) výška splátky spotrebiteľského úveru a

d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

(21) Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver určiť tak, aby súčet hodnôt položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa odseku 20 písm. b) až d) neprevyšoval hodnotu položky podľa odseku 20 písm. a).

(22) Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní pri spotrebiteľskom úvere, pri ktorom nie je určená fixná úroková sadzba počas celej lehoty splatnosti spotrebiteľského úveru, zahrnúť do výpočtu ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver dopad možného navýšenia úrokovej sadzby.

(23) Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky môžu poskytnúť spotrebiteľský úver spotrebiteľovi, len ak spotrebiteľ spĺňa limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

(24) Ustanovenia odsekov 19 až 23 sa nevzťahujú na

a) spotrebiteľský úver, ktorým sa splatí jeden alebo viac existujúcich úverov poskytnutých podľa tohto zákona (ďalej len „refinancovaný úver“) alebo na zmenu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorej predmetom je navýšenie výšky spotrebiteľského úveru (ďalej len „navýšený úver“), ak výška poskytnutého spotrebiteľského úveru výrazne neprevyšuje súčet zostávajúcich výšok refinancovaných úverov alebo navýšených úverov,

b) spotrebiteľský úver, ktorého výška je určená vopred bez aktívnej účasti spotrebiteľa a na základe historických údajov o finančnej situácii spotrebiteľa získaných z interných zdrojov veriteľa o platobných operáciách, ktoré je možné doplniť o ďalšie informácie z interných zdrojov alebo externých zdrojov,

c) spotrebiteľský úver zabezpečený podľa osobitného predpisu,17b) ktorého hodnota zabezpečenia je počas celej lehoty splatnosti úveru minimálne 100 % zo zostatkovej hodnoty tohto spotrebiteľského úveru.

(25) Na účely odseku 24 písm. c) a odseku 38 sa hodnota zabezpečenia upravuje podľa osobitného predpisu.17c)

(26) Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky pri výpočte ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa odseku 19 nezohľadňujú

a) zabezpečenie pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

b) budúci nárast príjmov spotrebiteľa; to neplatí, ak budúci nárast príjmov spotrebiteľa je hodnoverne preukázaný,

c) poistenie splatenia spotrebiteľského úveru alebo jeho časti.

(27) Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní pri posudzovaní položiek podľa odseku 20, ktoré sa použijú pri výpočte ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť,17a) peňažných záväzkoch spotrebiteľa a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a

osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, 17ta) je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom 17td) a príjem spotrebiteľa.

(28) Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní pri posudzovaní príjmu spotrebiteľa zohľadňovať jeho očakávané zníženie, a to najmä z dôvodu očakávaného začatia poberania starobného dôchodku 17te) počas doby splácania úveru.

(29) Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre lehotu splatnosti spotrebiteľského úveru, ak odsek 31 neustanovuje inak.

(30) Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky môžu poskytnúť spotrebiteľský úver spotrebiteľovi, len ak lehota splatnosti tohto spotrebiteľského úveru spĺňa limit podľa odseku 29.

(31) Ustanovenia odsekov 29 a 30 sa nevzťahujú na

a) spotrebiteľský úver, ktorým sa splatí jeden alebo viac refinancovaných úverov, ak výška poskytnutého spotrebiteľského úveru výrazne neprevyšuje súčet zostávajúcich výšok refinancovaných úverov a zároveň lehota splatnosti poskytnutého spotrebiteľského úveru neprevyšuje priemernú zostatkovú lehotu splatnosti refinancovaných úverov, pričom táto priemerná zostatková lehota splatnosti je vypočítaná ako vážený priemer zostatkových lehôt splatnosti refinancovaných úverov, ktoré sú vážené zostatkovými istinami jednotlivých refinancovaných úverov, alebo

b) spotrebiteľský úver poskytnutý vo forme úverového rámca s možnosťou opakovaného čerpania.

(32) Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní vypracovať a pravidelne prehodnocovať vnútorné predpisy o určení podmienok pre postupné splácanie spotrebiteľského úveru. Tieto podmienky sa vzťahujú na určenie výšky platieb spotrebiteľa pri

a) poskytnutí spotrebiteľského úveru,

b) zmene úrokovej sadzby v čase jej refixácie na základe vývoja na finančných trhoch pri spotrebiteľskom úvere s úrokovou sadzbou, ktorá nie je pevne určená počas celej lehoty splatnosti spotrebiteľského úveru.

(33) Ak odseky 34, 35 a 37 neustanovujú inak, na postupné splácanie spotrebiteľského úveru podľa odseku 32 sa vzťahujú tieto podmienky:

a) úver je splácaný pravidelnými splátkami aspoň raz mesačne a

b) po každej splátke spotrebiteľského úveru zostatková istina spotrebiteľského úveru neprevyšuje zostatkovú istinu pri spotrebiteľskom úvere s pravidelnými rovnakými splátkami.

(34) Podmienka podľa odseku 33 písm. a) sa nevzťahuje na spotrebiteľský úver,

a) ktorého účelom je nadobudnutie vlastníckeho práva k huteľnej veci, ktorá slúži ako zabezpečenie tohto spotrebiteľského úveru,

b) pri ktorom spotrebiteľ splatí platbu aspoň vo výške 20 % kúpnej ceny pred odovzdaním predmetu kúpy a zostatková hodnota úveru po tejto platbe neprevyšuje 80 % kúpnej ceny a

c) ktorý je splácaný pravidelnými splátkami aspoň raz ročne.

(35) Podmienka podľa odseku 33 písm. b) sa nevzťahuje na

a) odklad alebo dočasné zníženie splátok úroku alebo istiny z dôvodu neočakávaných finančných ťažkostí spotrebiteľa, ktoré vznikli počas doby splácania spotrebiteľského úveru, alebo

b) obdobie nepresahujúce šesť mesiacov, ktoré zároveň nepresahuje obdobie 34 % celej lehoty splatnosti spotrebiteľského úveru,

(36) Pre spotrebiteľský úver s úrokovou sadzbou, ktorá nie je pevne určená počas celej lehoty splatnosti spotrebiteľského úveru a jej zmena v čase jej refixácie závisí od vývoja na finančných trhoch, sa podmienka podľa odseku 33 písm. b) uplatňuje za predpokladu rovnakej úrokovej sadzby počas celej lehoty splatnosti spotrebiteľského úveru.

(37) Podmienky podľa odseku 33 sa nevzťahujú na

a) spotrebiteľský úver podľa osobitného predpisu, 1b) ktorým je stavebný úver podľa osobitného predpisu, 17tf) ak je súčet pravidelnej mesačnej splátky úrokov alebo istiny a vkladu poukazovaného na účet stavebného sporiteľa minimálne vo výške, ktorá by umožňovala splatiť rozdiel medzi sumou potrebnou na vznik nároku na poskytnutie stavebného úveru a sumou na účte stavebného sporiteľa v čase poskytnutia spotrebiteľského úveru rovnomerným spôsobom pri zohľadnení jeho úrokovej sadzby a lehoty splatnosti,

b) spotrebiteľský úver poskytnutý vo forme úverového rámca s možnosťou opakovaného čerpania.

(38) Ak je spotrebiteľský úver úplne alebo čiastočne zabezpečený podľa osobitného predpisu 17tb) počas celej lehoty splatnosti spotrebiteľského úveru, podmienky podľa odseku 33 sa vzťahujú iba na časť spotrebiteľského úveru prevyšujúcu hodnotu zabezpečenia podľa odseku 25.

(39) Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní osobitne monitorovať spotrebiteľské úvery poskytnuté prostredníctvom samostatných finančných agentov podľa osobitného predpisu, 17tg) a to najmä s ohľadom na posúdenie, či tieto spotrebiteľské úvery nevykazujú vyššie riziko nesplácania spotrebiteľských úverov v porovnaní s ostatnými spotrebiteľskými úvermi poskytnutými týmito veriteľmi. Pri identifikácii vyššieho podielu nesplácaných spotrebiteľských úverov poskytnutých prostredníctvom samostatných finančných agentov podľa osobitného predpisu 17tg) v porovnaní s ostatnými spotrebiteľskými úvermi poskytnutými veriteľom podľa § 20 ods. 1 písm. a), bankou, zahraničnou bankou a pobočkou zahraničnej banky sú títo veritelia povinní bezodkladne prijať potrebné opatrenia na zníženie tohto rizika.

(40) Ustanoveniami odsekov 19 až 39 nie sú dotknuté ustanovenia odsekov 1, 16 až 18.

(41) Opatrením, ktoré vydá Národná banka Slovenska, sa ustanoví

a) metodika na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a ich minimálna výška, výška a spôsob určenia limitov pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, výška a spôsob zohľadnenia možného nárastu úrokových sadzieb a čo sa rozumie výrazným prevyšovaním súčtu zostávajúcich výšok refinancovaných úverov alebo navýšených úverov podľa odsekov 24 a 31,

b) požiadavky na zisťovanie informácií a predkladanie dokladov o príjmoch a nákladoch spotrebiteľa a na overovanie údajov o príjmoch a nákladoch spotrebiteľa,

c) limit pre lehotu splatnosti spotrebiteľského úveru a výška tohto limitu,

d) podrobnosti o podmienkach na postupné splácanie spotrebiteľského úveru,

e) limit na podiel spotrebiteľských úverov poskytnutých prostredníctvom samostatných finančných agentov podľa osobitného predpisu 9) voči celkovému objemu poskytnutých spotrebiteľských úverov a výška tohto limitu,

(42) Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní pri získavaní, uchovávaní a spracúvaní údajov potrebných na posudzovanie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver od spotrebiteľa postupovať v súlade s týmto zákonom a s osobitným predpisom. 17t) Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú oprávnení bez súhlasu spotrebiteľa údaje potrebné na posudzovanie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získať kopírovaním, skenovaním alebo iným zaznamenávaním.

21. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

22. Podľa § 11 ods. 4 ZoSÚ účinného v čase podania žaloby spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. 18ba)

23. Žalobca sa svojou žalobou domáhal určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.. Takéhoto nároku sa v zmysle § 137 písm. d) CSP môže žalobca domáhať, len ak to vyplýva z osobitného predpisu. V danom prípade je takýmto osobitným predpisom ZoSÚ, podľa ktorého (§ 11 ods. 4) sa spotrebiteľ môže pred súdom domáhať určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytovaného spotrebiteľského úveru žalobou

24. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere v zmysle obchodného zákonníka a zároveň nebola zistená absencia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s ktorými je v zmysle ZoSÚ spojený žalovaný dôsledok, t.j. bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Zároveň mal súd preukázané, že žalovaný nepochybil ani pri posudzovaní schopnosti žalobcu splácať úver a túto riadne skúmal. Žalovaný svoju procesnú obranu postavil okrem iného aj na tom, že žalovaný neuniesol ani bremeno tvrdenia vo vzťahu Súdu sa s touto argumentáciou žalovaného nestotožnil. Žalobca už v žalobe tvrdil, že žalovanému na posúdenie bonity žalobcu postačoval občiansky preukaz, 3 mesačné výpisy a pracovná zmluva, čo nie je možné samo o sebe považovať za náležité splnenie povinnosti. Opis rozhodujúcich skutočností vo vzťahu k nespĺneniu

si povinnosti žalobcu navyše doplnil žalobca aj v podaní zo dňa 28.02.2021, kde okrem iného tvrdil žalobca, že žalovaný si jeho výdavky žiadnym spôsobom neoveroval. Žalobca tak podľa názoru súdu dostatočne určito a zrozumiteľne tvrdil rozhodujúce skutočnosti, v ktorých videl porušenie povinností žalovaného, ako dôvod určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Uvedené tvrdenia však účinne poprel žalovaný.

25. Hrubým porušením povinnosti podľa § 7 ods. 1, ktoré ZoSÚ sankcionuje bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou úveru sa v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ považuje jednak posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, ako aj aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42. Podľa ods. 41 uvedeného zákonného ustanovenia sa okrem iného ustanoví metodika na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a ich minimálna výška, výška a spôsob určenia limitov pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, výška a spôsob zohľadnenia možného nárastu úrokových sadzieb a čo sa rozumie výrazným prevyšovaním súčtu zostávajúcich výšok refinancovaných úverov alebo navýšených úverov podľa odsekov 24 a 31, požiadavky na zisťovanie informácií a predkladanie dokladov o príjmoch a nákladoch spotrebiteľa a na overovanie údajov o príjmoch a nákladoch spotrebiteľa, limit pre lehotu splatnosti spotrebiteľského úveru a výška tohto limitu, podrobnosti o podmienkach na postupné splácanie spotrebiteľského úveru, a to Opatrením, ktoré vydá Národná banka Slovenska. Uvedeným opatrením sa má na mysli Opatrenie NBS č. 10/2017, ktoré však nadobudlo účinnosť až 01.01.2018, teda až po poskytnutí predmetného úveru žalovaným žalobcovi.

26. V tejto súvislosti sa preto súd stotožnil s argumentáciou žalovaného vo vzťahu k posudzovaniu prípadného porušenia ustanovení § 7 ods. 19 a nasl. ZoSÚ najmä vo vzťahu k povinnosti stanoviť limit pre ukazovateľ schopnosti žalobcu splácať úver, alebo uviesť výpočet k zisteniu ukazovateľa schopnosti žalobcu splácať úver. Ako uviedol žalovaný, ide totiž o inštitúty, ku ktorým až odo dňa 01.01.2018 boli stanovené záväzné kritériá, akým obsahom a akými postupmi majú byť naplnené, v čase uzavretia zmluvy so žalobcom sa ešte neuplatňovali, a je preto vylúčené pomeriavať nimi splnenie povinnosti posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a obzvlášť uplatnenie najprísnejšej sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Aj u žalobcu samozrejme došlo k starostlivému posúdeniu úverovej bonity, iba tu nie je možné retroaktívne hodnotiť podľa ukazovateľov, ktoré boli sperfektnými až účinnosťou opatrenia NBS a už vôbec nesankcionovať veriteľa za legislatívne vákuum, ktoré nijako nezavinil. Opatrenie č. 10/2017 Vestníka NBS zaviedlo v prechodnom ustanovení § 7 ods. 2 pravidlá týkajúce sa úverov poskytnutých pred 01.01.2018, tieto sa uplatňujú výlučne na splnenie povinnosti veriteľa pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, avšak počas trvania úverového záväzku - § 7 ods. 19 Zák. č. 129/2010. Za žiadnych okolností ich však nemožno spätne vzťahovať na posúdenie úverovej bonity pred uzavretím zmluvy, ak k tomu došlo pred dňom 01.01.2018. Išlo by totiž o neprípustnú priamu retroaktivitu, keď by sa už uskutočnené a ukončené konanie veriteľa hodnotilo a prípadne bolo dokonca sankcionované na základe normy, ktorá sa stala účinnou až neskôr.

27. V danom prípade súd zistil, že úver, ktorý poskytol žalovaný žalobcovi je tzv. refinancovaným úverom (§ 7 ods. 24 ZoSÚ), nakoľko z obsahu zmluvy vyplynulo, že slúžil na konsolidáciu iných existujúcich úverov žalobcu. Keďže však výška poskytnutého úveru (18 000 Eur) výrazne prevýšila zostávajúcu výšku refinancovaných úverov (11 469,80 Eur a 315 Eur), na posudzovanie schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa výnimka uvedená v § 7 ods. 24 ZoSÚ nevzťahuje a použijú sa ustanovenia § 7 ods. 19 až 23 ZoSÚ.

28. Zo žalovaným predložených listín a z jeho tvrdení vyplynulo, že žalovaný skúmal bonitu žalobcu riadne a s odbornou starostlivosťou v súlade s požiadavkami ZoSÚ účinného v čase poskytovania úveru. Nemožno sa stotožniť s argumentáciou žalobcu, že žalovaný jeho bonitu neskúmal, resp. že ju skúmal nedostatočne, či s tvrdením, že pri skúmaní bonity žalobcu zo strany žalovaného úplne absentuje skúmanie bežných výdavkov žalobcu, resp., že banka nebrala ohľad na určité nepredvídateľné výdavky žalobcu. Zo žalovaným predložených listín v spojení tvrdením žalovaného na pojednávaní na dopyt súdu k špecifikácii položiek podľa § 7 ods. 20 ZoSÚ vyplynulo, že výška splátky pre potreby posúdenia úverovej bonity vychádza z celkovej výšky splátky 342,28 €, podľa čl.1 ods. 1 zmluvy, avšak je znížená o poplatok za poistenie k úveru, ktorý je v sume 15,05 Eur, keďže poistenie k úveru nebolo podmienkou

jeho poskytnutia ako to potvrdzuje nielen samotná zmluva, pretože jej prílohou je súhlas s poistením k úveru, sú to str. 5 aj 10 bod 1, 2 zmluvy, z čoho vyplynulo, že žalobca mal záujem o uzatvorenie poistenia a bolo to jeho rozhodnutie. Taktiež to preukazuje formulár Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, str. 8 z desiatich zmluvy, všetko predložené žalobcom. Za týchto okolností poistenie úveru nevstupovalo do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a preto sa naň ani nemohlo prihliadať ako na splátku úveru, v súlade s ust. § 7 ods. 26 ZoSÚ. Povinnosť platenia poplatku však banka zohľadnila pri výške životných nákladov, t.j. z uvedeného možno vyvodíť, že vo vzťahu k posudzovaniu výdavkov žalovaného postupovala ešte prísnejšie, ako to neskôr (po poskytnutí úveru) požadovala metodika prijatá v opatrení NBS. Súčet hodnôt zodpovedajúcim položkám podľa § 7 ods. 20 písm. b / - d/, predstavoval sumu $270 + 327,23 + 0 = 597,23$ €. Neprevyšoval teda hodnotu zodpovedajúcej položke podľa § 7 ods. 20 písm. a/ vo výške 600,- €. Súd tak mal za to, že žalovaný neporušil svoju povinnosť s náležitou odbornou starostlivosťou skúmať schopnosť žalobcu splácať poskytnutý úver, v súlade s platným a účinným znením ZoSÚ v čase poskytovania úveru. Napriek neexistencii opatrenia NBS upravujúceho podrobnosti o posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať úver a metodiku výpočtu ukazovateľa schopnosti splácať, žalovaný ako banka postupoval obozretne a dôsledne zohľadnil všetky dostupné údaje, a to či už získané z externých zdrojov (napr. Tlačový výstup overenia pracovného pomeru v Sociálnej poisťovni) alebo samotným žalobcom poskytnuté položky, a to tak na strane jeho príjmov ako aj výdavkov. Práve vo vzťahu k výdavkom žalobcu je nutné poukázať na to, že samotný žalobca uviedol, že si banka vyžiadala od neho výpisy z účtov. Práve z týchto výpisov si banka mohla urobiť obraz o skutočných výdavkoch žalobcu. Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu o neskúmaní ani akýchsi nepredvídateľných výdavkov žalobcu je tiež potrebné poukázať na to, že aj bez stanovenia osobitnej povinnosti metodickým opatrením, žalobca sám navýšil sumu predpokladaných životných nákladov, ktoré boli neskôr uvedeným opatrením zavedené vo výške životného minima, a to o sumu 70,- Eur.

29. Žalobca vo svojom podaní zo dňa 28.02.2021 namietal, že Zmluva neobsahuje vzorec pre výpočet RPMN- neobsahuje veličiny, či údaje, ktoré tvoria predpoklady potrebné pre výpočet RPMN, a absencia tohto údaja podľa § 9 ods. 2 písm. h) ZoSÚ predstavuje ďalší dôvod pre bezúročnosť a bez poplatkovosť úveru. S uvedenou argumentáciou žalobcu sa súd nestotožnil, nakoľko zmluva obsahuje povinný údaj o predpokladoch použitých na výpočet RPMN. Vzorec s veličinami pre výpočet RPMN nie je údajom, ktorého absencia v zmysle ZoSÚ sankcionovaná bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Súd sa v tomto smere nestotožnil ani so závermi žalobcom citovaného a priloženého rozsudku Okresného súdu Trebišov č.k. 4Csp/75/2020 zo dňa 11.09.2020, ale naopak plne sa stotožňuje so závermi Najvyššieho súdu SR vyslovenými v rozhodnutí č.k. 7Cdo/183/2020 zo dňa 24.02.2021, podľa ktorého „dovolací súd, na rozdiel od súdov nižších inštancií, zastáva názor, že zo znenia § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom zákon nepožaduje ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Takúto požiadavku pritom nie je možné vyvodíť gramatickým (jazykovým) ani teleologickým (účelovým) výkladom daného zákonného ustanovenia. 12.2. V posudzovanom prípade zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne neuvádza uviesť v zmluve i matematický výpočet výšky ročnej percentuálnej miery nákladov, ako to vyplýva z dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu. Pokiaľ by takúto požiadavku mal zákonodarca v úmysle, nič mu nebránilo uviesť ju v danej právnej norme. Zákonodarca pritom formulačne jednoznačne požaduje, aby boli v zmluve uvedené len predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom pod predpokladmi nie je možné rozumieť uvedenie vzorca výpočtu, ktorý (vzorec) je len jeden, navyše spotrebiteľovi prístupný priamo v zákone, v jeho prílohe č. 2. Pokiaľ odvolací súd považuje za predpoklad na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov i vzorec na jej výpočet, s týmto sa dovolací súd nestotožňuje. 12.3. Z uvedených dôvodov potom záver súdov nižších inštancií, že predmetná zmluva v rozpore s § 9 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch neobsahuje zákonnú náležitosť, a to všetky predpoklady použité pre výpočet RPMN, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch, nie je správny.“

30. Vzhľadom na vyššie uvedené súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že Zmluva o splátkovom úvere zo dňa 20.06.2017 obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti a že žalovaný neporušil svoje predzmluvné povinnosti náležite skúmať schopnosť žalobcu ako spotrebiteľa splácať úver, teda žalobcom tvrdené dôvody pre nastúpenie sankcie v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru neboli dané, preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

31. Podľa § 251 C.s.p. trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

32. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

34. Podľa § 257 C.s.p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

35. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému, ktorý mal vo veci úspech v celom rozsahu priznal súd nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnej miere. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v troch písomných vyhotoveniach.

Podľa ust. § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa ust. § 363 Civilného sporového poriadku sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (ust. § 127 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie

exekúcie označí oprávnený (ust. § 38 zákona č. 233/1995 Z.z.) a ktorého vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (ust. § 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).